

[Justitsministeren.]

disse sager, og de hidtidige retningslinjer, hvorefter der i reglen vil være grund til at forlange orienterende prøve, når der er kørt groft uforsvarligt, er fortsat gældende.

For så vidt angår sagen fra Ringkøbing, der nævnes i begrundelsen for spørgsmålet, kan jeg oplyse, at det drejer sig om en kvindelig bilist, der ved dom er fundet skyldig i groft uforsvarlig kørsel. Hun fik en bøde på 350 kr., og førerretten frakendtes for 6 måneder. Efter frakendelsestidens udløb stillede politimesteren krav om orienterende prøve som betingelse for generhvervelse af førerbeviset, og denne afgørelse blev påklaget til justitsministeriet. Den pågældende har oplyst, at hun under kørslen var under et stærkt psykisk pres, og hun har over for mig nærmere redegjort for grunden til, at hun befandt sig i denne tilstand. Den skyldtes, at hun på grundlag af en meddelelse, hun netop havde modtaget, nærede alvorlig frygt for et dødsfald i hendes allernærmeste familie. Af hensyn til den pågældende finder jeg ikke at burde give detaljerede oplysninger om dette forhold.

Jeg kan være enig i, at det ikke er forvarligt at føre bil under sådanne omstændigheder, og den pågældende blev da også frakendt førerretten for 6 måneder og fik en bøde. Derimod finder jeg ikke, at færdselsuheldet, når det vurderes på denne ganske særlige baggrund, kan skabe begrundet tvivl om den pågældendes kørefærdigheder under normale forhold. Denne vurdering bestyrkes af, at den pågældende siden 1946 årlig har kørt 16.000—20.000 km uden at have været indblandet i færdselsuheld. Under disse omstændigheder har jeg ikke fundet grundlag for at fastholde kravet om orienterende prøve.

Lad mig til slut understrege, at afgørelsen ikke er i strid med de instruksoriske forskrifter, der gælder for politiets behandling af disse sager, også politiet skal træffe afgørelse på grundlag af en konkret vurdering af den enkelte sag. At politiets afgørelse blev ændret, skyldes en forskellig vurdering af de foreliggende til dels nye oplysninger, der fremkom.

Otto Mørch: Jeg takker for ministerens svar, men vil udtrykke betænkelighed ved, at man ikke kan rette sig efter de cirkulærer,

der kommer fra justitsministeriet. Jeg er lidt bange for denne anken mulighed, som justitsministeren her har gjort brug af, og jeg håber, at det i alt fald bliver et enkeltstående tilfælde.

Justitsministeren (Thestrup): Hr. Otto Mørch har ganske ret i, at det er noget, der sjældent sker. Jeg vil dog gerne henvise til den sidste udgave af landsdommer Bjarne Frandsens Færdselslov, pagina 635-639, hvor han gennemgår en række tilfælde, hvor en afgørelse truffet af den pågældende politimyndighed er blevet ændret af justitsministeren. Han gennemgår naturligvis også de tilfælde, hvor den ikke er ændret, men det her nævnte er altså ikke noget helt enkeltstående tilfælde. Jeg vil dog give hr. Otto Mørch ganske ret i, at det er noget, der sjældent forekommer og sjældent bør forekomme.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Kjeld Olesen** til socialministeren:

„Vil ministeren sikre, at personer, der af åndssvageforsorgen er anbragt eller vil blive anbragt i familiepleje, lever under betryggende forhold?“

Skriftlig begrundelse:

Udgangspunktet for spørgsmålet er den i pressen rejste sag, hvor en 38-årig mand har levet under boligforhold, der kun kan betegnes som skandaløse. Den pågældende har efter det oplyste levet under disse forhold de sidste 5 år med åndssvageforsorgens vidende.

Spørgsmålet er, om denne sag er et specielt tilfælde. Der bør derfor finde en nøje gennemgang sted af alle nuværende anbringelser. Af hensyn til fremtidige anbringelser i familiepleje bør det undersøges, hvordan man kan godkende boligforhold, der efter det oplyste ikke opfylder lovens bestemmelser.

Kjeld Olesen: Jeg stiller mit spørgsmål i anledning af en aktuel sag, der har været ret meget omtalt i dagspressen, om en mand, der af åndssvageforsorgen har været anbragt i familiepleje under forhold, som vist alle erkender er aldeles urimelige og uholdbare. Jeg har haft lejlighed til at følge sagen